

ΕΡΓΑΤΗΣ ΤΥΠΟΥ & ΧΑΡΤΟΥ

ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΤΥΠΟΥ & ΧΑΡΤΟΥ - Αθήνα, Αριστοτέλους 11-15, 6ος όροφος 210 5223756

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 146 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020 - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

“Καθετί που ψηφίζεται υπέρ του εργάτη δεν είναι παραχή, είναι επιστροφή. Είναι μερική καταβολή έναντι ολικού χρέους προς αυτόν. Όσα και αν του παραχωρήσετε δεν θα μπορέσετε να του εξοφλήσετε όσα του χρωστάτε - ώσπου οργανωμένος και δυνατός θα πάρει πίσω το σύνολο που του ανήκει”

» Έκθεση Πισσαρίδη.

σελ.3

» Εστίες υπερμετάδοσης οι χώροι δουλειάς.

σελ.4

» Ντοκουμαντέρ για την ιστορία του Συνδικάτου μας.

σελ.5

» Εορτασμοί 17 Νοέμβρη.

σελ.6

» Κρατικός προϋπολογισμός 2021.

σελ.7

ΠΛΗΡΩΣΑΜΕ ΠΟΛΛΑ ΝΑ ΜΗΝ ΠΛΗΡΩΣΟΥΜΕ ΞΑΝΑ!

- Τη δεκαετία 2010-20 μειώθηκε ο μέσος μισθός στο κλάδο πάνω από 30%! Καταργήθηκε η κλαδική ΣΣΕ! Αυξήθηκαν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης!
- Κυβερνήσεις και επιχειρηματίες σχεδιάζουν να τσακίσουν όσα ακόμα δικαιώματα έχουν απομείνει, 8ωρο-5θήμερο, 13ο-14ο μισθό, επίδομα αδειάς...
- Γι' αυτό η απεργία στις 26 Νοέμβρη έπρεπε να γίνει και ήταν πετυχημένη... κόντρα σε «θεούς και δαίμονες»!
- Γι' αυτό και η νέα χρονιά θα μας βρει στο δρόμο του αγώνα, της διεκδίκησης, για την ανατροπή!
- Εργοδότες και κυβέρνηση βρήκανε αφορμή την πανδημία για να επιβάλουν άκρα του τάφου σιωπή στους χώρους δουλειάς!
- Μιλάνε για κέρδη και ζημιές, απαιτούν από τους εργαζόμενους να προσαρμόσουν τη ζωή τους ανάλογα με τις ανάγκες των εργοδοτών, εμείς διεκδικούμε όλα όσα μας ανήκουν και οργανώνουμε την αντεπίθεσή μας!

Σελ. 2

ΕΧΟΥΜΕ ΠΟΛΕΜΟ!

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ ΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ.

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ
ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ
ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ
ΟΤΑΝ ΦΕΡΕΙ
Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΟ
ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ
ΜΕ ΤΙΣ ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ
ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ!

Η ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΟΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΝΑΓΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ!

Οι χώροι δουλειάς και του κλάδου, με ευθύνη κυβέρνησης και εργοδοσίας, μετατρέπονται σε υγειονομικές βόμβες διασποράς του ιού, με κίνδυνο για την υγεία και τη ζωή των εργαζόμενων και των οικογενειών τους. Ιδιαίτερα το τελευταίο χρονικό διάστημα με το δεύτερο κύμα της πανδημίας πολλαπλασιάστηκαν τα κρούσματα μεταξύ εργαζομένων σε δεκάδες επιχειρήσεις.

Στον κλάδο μας εκατοντάδες εργαζόμενοι δουλεύουν χωρίς ουσιαστικά μέτρα προστασίας, ο ένας δίπλα στον άλλο, χειρίζονται κοινά μέσα παραγωγής χρησιμοποιούν τα ίδια μηχανήματα. Στις περισσότερες επιχειρήσεις δεν γίνεται θερμομέτρηση κατά την είσοδο. Η πλειοψηφία των εργαζόμενων αγοράζουν με δικά τους έξοδα μάσκες και αντισηπτικά, ενώ οι κοινόχρηστοι χώροι δεν απολυμαίνονται. Δεν πραγματοποιούνται τεστ, ούτε γίνονται ιχνηλατήσεις σε περίπτωση κρούσματος με συνέπεια να μην μπαίνουν σε καραντίνα αυτοί που ήρθαν σε επαφή με συναδέλφους που έχουν νοσήσει. Ανάλογες περιπτώσεις παραβίασης των υγειονομικών πρωτοκόλλων υπάρχουν και σε επιχειρήσεις όπου παίρνονται κάποια στοιχειώδη μέτρα.

Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του κράτους παραμένουν ανύπαρκτοι. Την ίδια στιγμή επικίνδυνες συνθήκες συγχρωτισμού διαπιστώνονται στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς για τους εργαζόμενους, λόγω των ελαχίστων δρομολογίων λεωφορείων και προαστιακού ενώ δεν υπάρχει κανένας έλεγχος στα πούλμαν των εταιριών με αποτέλεσμα να πηγαίνουμε στο μεροκάματο στοιβαγμένοι σαν σαρδέλες.

Την αγωνία μας μπροστά σε αυτή τη δραματική κατάσταση επιτείνει το χάλι του δημόσιου συστήματος υγείας, το οποίο λειτουργεί αποκλειστικά και μόνο από τις ηρωικές προσπάθειες των γιατρών και των νοσηλευτών που εργάζονται σε δύσκολες συνθήκες, θυσιάζοντας την υγεία τους και κάποιες φορές και την ζωή τους ακόμα.

Το Συνδικάτο μας από τη πρώτη στιγμή της πανδημίας καλέσαμε την κυβέρνηση και το υπ. Εργασίας να πάρει ουσιαστικά μέτρα για την προστασία της υγείας των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς, χωρίς όμως να «ιδρώνει» το αυτί τους. Με κινητοποίηση στο υπ. Εργασίας διαμαρτυρηθήκαμε για την επικίνδυνη αύξηση των κρουσμάτων και αναδείξαμε τον κίνδυνο να μετατραπούν σε υγειονομικές βόμβες τα εργοστάσια, και όχι να κουνάνε το δάχτυλο στους εργαζόμενους και να προσπαθεί η κυβέρνηση να κρύψει τις δικές της ευθύνες πίσω από τα πρωτόκολλα λάστιχο και να πετάει το μπαλάκι στην «ατομική» ευθύνη των εργαζομένων που βρίσκονται, με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων, χωρίς συμβάσεις, με μεροκάματα πείνας, χωρίς δικαιώματα και αντιμέτωποι με την ανάγκη των επιχειρήσεων να βγει η παραγωγή με κάθε τρόπο και θυσία. Η κυβέρνηση αξιοποίησε όλο αυτό το διάστημα και την αβάντα του ΣΥΡΙΖΑ που βάζει πλάτη στην εδραίωση της αντεργατικής πολιτικής με το σύνθημα «θα λογαριαστούμε μετά».

Να σπάσει το κλίμα συναίνεσης

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ-ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

Με ευθύνη κράτους και εργοδοτών,

- Να γίνουν τώρα όλοι οι απαραίτητοι έλεγχοι για τα μέτρα προστασίας στους χώρους δουλειάς.
- Να γίνουν ουσιαστικοί έλεγχοι για την τήρηση όλων των υγειονομικών πρωτοκόλλων όταν υπάρχει επιβεβαιωμένο κρούσμα σε χώρο δουλειάς.
- Να γίνουν τώρα μαζικά δωρεάν τεστ σε όλους τους χώρους δουλειάς με ευθύνη και έλεγχο από κρατικό φορέα, μιας και είναι κοινό μυστικό ότι γίνεται ακόμα και απόκρυψη κρουσμάτων κάτω από την πίεση της εργοδοτικής τρομοκρατίας.
- Να διασφαλιστούν όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων που νοσούν ή χρειάζεται να μπουν προληπτικά σε καραντίνα και ιδιαίτερα για τους εργαζόμενους γονείς
- Να εξασφαλιστεί η ασφαλής μεταφορά των εργαζομένων από και προς την εργασία τους με πύκνωμα των δρομολογίων των ΜΜΜ.
- Να ικανοποιηθούν τα δίκαια αιτήματα των εργαζομένων στα Νοσοκομεία που απαιτούν όλα τα αναγκαία για να δώσουν τη μάχη με επιτυχία.
- Να στελεχωθούν όλα τα Κέντρα Υγείας μιας και υπάρχουν σχεδόν σε όλα επιβεβαιωμένα κρούσματα και αντικειμενικά ένα τμήμα του ήδη ελλιπούς προσωπικού βγαίνει εκτός μάχης.

Οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις που αναπτύχθηκαν όλο το προηγούμενο διάστημα και συνεχίζονται, αποτελούν πολύτιμη παρακαταθήκη. Αποτυπώνουν τις δυνατότητες που υπάρχουν να σπάσει στην πράξη η προσπάθεια να συναινέσουν οι εργαζόμενοι στη σφαγή τους, κάτι που προβάλλεται ως όρος «για να τα καταφέρουμε όλοι μαζί» όπως λέει η κυβέρνηση.

Αυτή η περιβόητη συναίνεση, οι επικλήσεις της υπεύθυνης κοινωνικής στάσης, στην οποία τάχα δεν χωρούν αγωνιστικές διεκδικήσεις, δεν περιορίζονται μόνο στην αποδοχή της διαχείρισης της πανδημίας με γνώμονα τα συμφέροντα των εργοδοτών, αλλά έχουν βαθύτερη στόχευση, που αφορά την οικονο-

μική κρίση, τα νέα βάρη που θα φορτωθούν οι εργαζόμενοι. Στην ίδια λογική καλούμαστε οι εργαζόμενοι να κάνουμε θυσίες για τα αφεντικά για να ξεπεραστεί η κρίση, για να έρθουν επενδύσεις, για να εφαρμοστούν είτε τα αναπτυξιακά σχέδια Πισσαρίδη στην φιλελεύθερη εκδοχή τους, είτε τα σχέδια αντι-Πισσαρίδη στη σοσιαλδημοκρατική τους εκδοχή από μια άλλη κυβέρνηση.

Η επιτυχία της απεργίας στις 26 Νοέμβρη σε μια σειρά χώρους δουλειάς, σε συνθήκες αυξημένης πίεσης από την εργοδοσία αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Σε μια σειρά χώρους δουλειάς, όπου πήγαμε με μαζικές συνελεύσεις και συζήτηση, είχαμε καλύτερη συμμετοχή.

Η επιτυχία της απεργίας σε χώρους δουλειάς σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες είναι αυτό που τους φοβίζει. Γιατί θα αποτελέσει μια ακόμα απάντηση στη λογική «κάτω τα κεφάλαια» που θέλει να περάσει η κυβέρνηση, γιατί θα δείξει ότι οι εργαζόμενοι δεν παραιτούνται από τα δίκαια αιτήματα και τις διεκδικήσεις τους.

Η κυβέρνηση και το κεφάλαιο βλέπουν ως ευκαιρία την πανδημία για να βάλουν στον πάγο τις εργατικές - λαϊκές κινητοποιήσεις και διεκδικήσεις, να χτίσουν ένα ακόμα πιο αντιδραστικό πλαίσιο περιορισμού ελευθεριών και δικαιωμάτων. Όχι τυχαία, από τους πρώτους νόμους μετά την καραντίνα της άνοιξης ήταν ο νόμος περιορισμού των διαδηλώσεων.

Καμιά εμπιστοσύνη στην κυβέρνηση και το κράτος που λειτουργεί με κριτήριο τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων. Δεν σπαταλάμε τις ελπίδες μας σε νέες αυταπάτες κυβερνητικών εναλλαγών που προβάλλουν ο ΣΥΡΙΖΑ και άλλες δυνάμεις, αφού ξέρουμε σίγουρα πού θα οδηγήσουν. Έχουμε εμπιστοσύνη στη δύναμη της εργατικής - λαϊκής οργάνωσης, στη δύναμη της κοινής δράσης εργαζομένων, μικρών επαγγελματιών, βιοπαλαιστών αγροτών. Στη δυνατότητα τους να βάλουν τη δικιά τους σφραγίδα στις εξελίξεις, περνώντας στην αντεπίθεση.

Η ελπίδα στους αγώνες που έρχονται

Σε συνθήκες πανδημίας η αντιλαϊκή πολιτική ούτε αναστέλλεται ούτε κάνει διάλειμμα. Η κυβέρνηση έχει στα σκαριά νέα αντεργατικά νομοσχέδια με πιο εμβληματικό αυτό που καθιερώνει τη 10ωρη εργασία και χτυπάει το δικαίωμα στην απεργία και στη συνδικαλιστική δράση.

Όλα αυτά πολύ απλά σημαίνουν, ότι οι αγώνες, η πάλη του κινήματος δεν μπορεί και δεν πρέπει να κάνουν κανένα διάλειμμα, ούτε να αναβληθούν.

Μονόδρομος για τους εργαζόμενους είναι η κλιμάκωση της πάλης μέσα από τα σωματεία και τους μαζικούς φορείς, όπως στην επέτειο της 17 Νοέμβρη και στην πανεργατική απεργία στις 26 Νοέμβρη. Η κυβέρνηση έφαγε τα μούτρα της κι έτσι θα μας βρίσκει συνέχεια μπροστά της!

Ακόμα μεγαλύτεροι αγώνες είναι μπροστά μας και ο καθένας πρέπει να σκεφτεί, πού θα σταθεί σε αυτή τη μάχη. Θα σταθεί άθελά του και με την παθητική του στάση στη μεριά της εργοδοσίας για «το καλό της επιχείρησης» ή θα σταθεί όρθιος και με αξιοπρέπεια, μαζί με το Συνδικάτο του, με τους υπόλοιπους συναδέλφους που αγωνίζονται, που δε μετράνε κόπους και θυσίες για να μπορέσουμε να κατακτήσουμε τα δικαιώματά μας, που μας τα κατακλέβουν όλα τα τελευταία χρόνια; Θα σταθεί στη μεριά αυτών που ρίχνουν την ευθύνη για την εξάπλωση της πανδημίας σε εμάς ή με αυτούς που διεκδικούν μέτρα προστασίας στους χώρους δουλειάς, στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, Δημόσιο και Δωρεάν Σύστημα Υγείας για όλους που θα είναι ικανό να προστατεύει τη ζωή τη δική μας και των οικογενειών μας; Θα σταθεί στη μεριά αυτών που λένε «να κάνουμε ένα διάλειμμα από τους αγώνες γιατί τώρα έχουμε πανδημία» ή με αυτούς που λένε «ακριβώς επειδή έχουμε πανδημία και κινδυνεύει η ζωή όλων μας ΤΩΡΑ πρέπει να δυναμώσουμε τον αγώνα μας».

Με την απεργία εν μέσω πανδημίας αποδείξαμε ότι μπορούμε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Ας σκεφτεί αυτά ο κάθε συνάδελφος και ας αποφασίσει, πώς θα σταθεί από εδώ και πέρα, γιατί τα δύσκολα είναι μπροστά μας και κανένας δεν περισσεύει από τον αγώνα για την υπεράσπιση της ζωής της δικής μας και των οικογενειών μας, από τον αγώνα για δουλειά με δικαιώματα και αξιοπρέπεια, από τον αγώνα για να πάψει οριστικά η αδικία σε βάρος μας, για να γίνουμε εμείς οι εργαζόμενοι αυτοί που θα πούμε την τελευταία λέξη...

Η αντιλαϊκή και αντεργατική στόχευση του νέου Πτωχευτικού Κώδικα και της «έκθεσης Πισσαρίδη»

Η πανδημία είναι μία ευκαιρία για την κυβέρνηση της ΝΔ, να κρυφτεί πίσω από ένα μικρόβιο και να αποφύγει όσο μπορεί, τις εργατικές και λαϊκές αντιδράσεις για τους νόμους, που περνά. Η αιτία για το νομοθετικό της έργο δεν είναι βέβαια ο κορωνοϊός, αλλά η κορύφωση της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, που διαχρονικά, εργάτες και λαοί πληρώνουν το μάρμαρο της. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται ο νέος Πτωχευτικός Κώδικας, που ισχύει από τον Νοέμβρη του 2020, όπως και η ανακοίνωση της «έκθεσης Πισσαρίδη», που παρουσιάστηκε απ' τον πρωθυπουργό σαν «μή πολιτικό κείμενο... που πρέπει να μείνει έξω από την πολιτική-κομματική αντιπαράθεση», αλλά που όμως, την ίδια στιγμή λειτουργεί ως πραγματικός μπούσουλας των επιδιώξεων του Κεφαλαίου.

Πιο αναλυτικά. Από το 2021, ο Πτωχευτικός Κώδικας της ΝΔ καταργεί κάθε δικαστική προστασία της πρώτης κατοικίας «εκσυγχρονίζοντας» έτσι τους αντιλαϊκούς νόμους του ΣΥΡΙΖΑ. Σα να μην έφτανε αυτό, τινάζει στον αέρα το πτωχευτικό Δίκαιο δεκαετιών καθιερώνοντας για πρώτη φορά την **πτώχευση φυσικού προσώπου**, δηλαδή όχι μόνο εταιρειών, αλλά και μισθωτών, αγροτών, ελεύθερων επαγγελματιών, ακόμη και συνταξιούχων.

Όποιος δεν θα μπορεί να πληρώνει το 40% των ληξιπρόθεσμων οφειλών του για 6 μήνες και η οφειλή του θα ξεπερνά τα 30.000 ευρώ, αυτός θα «πτώχευει» με κρατική τζίφρα. Αυτό σημαίνει, ότι οι κόπτοι μιάς ζωής, η περιουσία του, το σπίτι του αλλά και όποιο άλλο τυχόν εισόδημα έχει μετά την πτώχευση, ακόμη και μισθοί ή συντάξεις (για 3 χρόνια) θα περνάνε στα χέρια των «πιστωτών», δηλαδή σε τράπεζες, σε funds, στο ίδιο το κράτος και στον φοροεισπρακτικό μηχανισμό μέχρι να αποπληρωθούν τα χρέη. Ο «πτώχευμένος» και η οικογένειά του θα «επιτρέπεται»

να ζουν με «εύλογες δαπάνες διαβίωσης», δηλαδή στην εξαθλίωση των 570-600 ευρώ τον μήνα, ενώ θα απειλείται και με **ποινή φυλάκισης**, όταν «επιδίδεται σε ριφοκίνδυνες συμπεριφορές», όπως θα το εννοούν τράπεζες και κράτος. Αυτή είναι η «δεύτερη ευκαιρία», που δίνει η κυβέρνηση στα κοράκια του Κεφαλαίου, για να ξαναληστέψουν το εργατικό-λαϊκό εισόδημα και περιουσία.

Από την άλλη, στο ίδιο μήκος κύματος, οι εμπνεύσεις της «έκθεσης Πισσαρίδη» αποτελούν ένα «οδικό χάρτη» των επιθέσεων, που σχεδιάζονται σε μια σειρά τομείς της οικονομίας και που το αστικό κράτος θα αναλάβει, να τις υλοποιήσει με νόμους. Κεντρική θέση κατέχει η παραπέρα ιδιωτικοποίηση του Ασφαλιστικού με την προώθηση του **κεφαλαιοποιητικού συστήματος** των νόμων Κατρούγκαλου-Βρούση, αφού, όπως λέγεται μέσα στην έκθεση «το ασφαλιστικό σύστημα πρέπει να είναι μοχλός ανάπτυξης και όχι τροχοπέδη». Σύμφωνα με τις προτάσεις των «σοφών» οι εισφορές των ασφαλισμένων είναι ζεστό χρήμα, για να το τζιράρουν οι ιδιωτικές ασφαλιστικές στη χρηματιστική αγορά, σε μετοχές, ομόλογα κλπ, ενώ κράτος κι εργοδοσία θα πρέπει να απαλλαγούν από το κόστος της ασφάλισης. Στην «έκθεση Πισσαρίδη» εκτιμάται, πως με αυτόν τον τρόπο θα δημιουργηθούν «νέα αποθεματικά προς επένδυση ως και 99 δις σε 40 χρόνια». Παράλληλα προτείνεται «η σταδιακή αποκλιμάκωση της συνταξιοδοτικής δαπάνης ως ποσοστού του ΑΕΠ και η μείωση της επιχορήγησης από τον κρατικό προϋπολογισμό», δηλαδή οι συντάξεις των ασφαλισμένων, να κυμαίνονται πάνω-κάτω, στα όρια της εθνικής σύνταξης των 384 ευρώ!

Στο στόχαστρο των υπόλοιπων «προτάσεων» μπαίνουν και μια σειρά εργασιακά δικαιώματα, ώστε να συνδυαστούν οι αντεργατικές ανατροπές, που απαιτούν οι καπιταλιστές για πάμφθηνη εργασία, ζωή-λάστιχο

και μόνιμη ανασφάλεια μας, όλα θυσία στο βωμό των κερδών τους. Πιο συγκεκριμένα ο κατώτατος μισθός να καθορίζεται, όχι από συλλογικές διαπραγματεύσεις, ούτε από τον Υπ. Εργασίας -όπως ισχύει τώρα- αλλά «από Συμβούλιο Εμπειρογνομώνων με τριετή θητεία (ώστε να μη συμπίπτει με τον πολιτικό κύκλο μιας κυβέρνησης) και η πρότασή του να θεωρείται δεσμευτική». Προτείνεται η περαιτέρω μείωση της υπερωριακής αμοιβής μέχρι εξαφανίσεως της -ήδη προωθείται για ψήφιση το διευθυντικό δικαίωμα του 10ωρου- όπως και να αρθούν οι περιορισμοί «στη δυνατότητα μιας επιχείρησης να μεταβάλλει τον αριθμό των απασχολούμενων», δηλαδή ακόμη πιο εύκολα να απολύονται οι εργαζόμενοι! Προτείνεται επίσης ο «επανασχεδιασμός του επιδόματος ανεργίας», το οποίο σημειωτέον, λαμβάνει μόλις το 10% των απολυμένων συνολικά. Εισηγείται η μείωση της επιδότησης από 12 σε 6 μήνες υπό την προϋπόθεση, ότι ο άνεργος συμμετέχει σε προγράμματα κατάρτισης και ενεργής αναζήτησης εργασίας, «το επίδομα ανεργίας να μην είναι

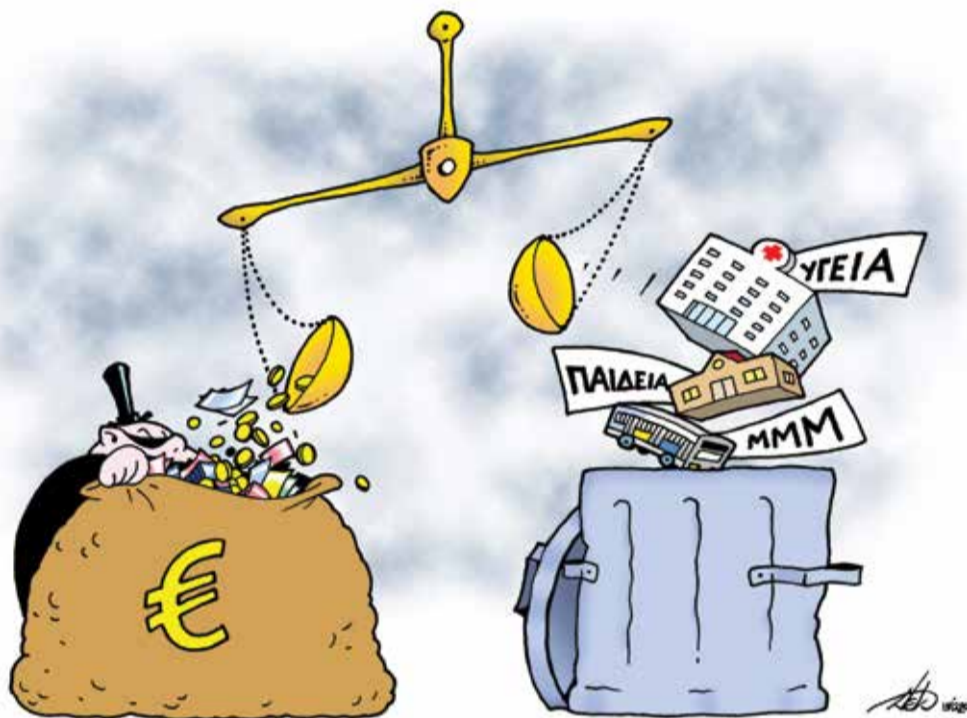
σταθερό και συνδεδεμένο με τον κατώτατο μισθό αλλά με τις προηγούμενες αμοιβές του ανέργου. (...)προτείνουμε όπως ορισθεί στο 55% του μέσου μηνιαίου μισθού του ανέργου στα προηγούμενα 3 έτη...». Η εφαρμογή αυτού του κατάρτισης μέτρου θα χτυπήσει τους νέους εργαζόμενους με χαμηλούς μισθούς και κυρίως όσους δουλεύουν με μερική απασχόληση. Σήμερα περίπου 600.000 μισθωτοί με μερική απασχόληση έχουν μισθό 400 ευρώ. Σύμφωνα με τις προτάσεις των «σοφών» πρέπει να λάβουν επίδομα ανεργίας 200 ευρώ! Είναι προφανής ο στόχος της μείωσης του επιδόματος, εάν συνδυαστεί και με την προτεινόμενη απελευθέρωση των απολύσεων.

Ο πειθαναγκασμός των εργαζόμενων σε κάθε εργοδοτική

πίεση-τρομοκρατία για μείωση των απαιτήσεων και διεκδικήσεων τους!

Ως γενικότερο συμπέρασμα, το «σχέδιο Πισσαρίδη» προωθεί την Υγεία-εμπόρευμα, την ένταση της φοροληστείας του λαού και τις φοροαπαλλαγές/προνόμια του Κεφαλαίου, επιταχύνει αντιδραστικές αλλαγές σε όλα τα επίπεδα (Δικαιοσύνη, Τραπεζικό σύστημα, Εκπαίδευση, Ενέργεια, Συγκοινωνίες κλπ) έχοντας βασικό άξονα την ευρύτερη εφαρμογή των Συμπράξεων Δημοσίου-Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ) και την αύξηση ιδιωτικών επενδύσεων με κρατική χρηματοδότηση, δηλαδή από τον ιδρώτα λαού κι εργαζομένων. Το, κατά κυβερνητική παραγγελία, «σχέδιο επιτροπής Πισσαρίδη» δεν είναι μεμονωμένη εμπνευση του τελευταίου καιρού αλλά αποτελεί συνέχεια της πολιτικής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό συμβαίνει, διότι ο Καπιταλισμός ξεπερνά τις κρίσεις του εις βάρος μας, είτε ως «δεξιός», είτε ως «ανθρώπινος-αριστερός», παραμένοντας όμως κοπριά στην τελική, δείχνοντας πάντα την φύση και την κατεύθυνση του...

Τώρα είναι ξανά η δική μας ώρα ευθύνης, όλων των εργαζόμενων του κλάδου και του ταξικού μας Συνδικάτου, με την οργάνωση και τους αγώνες μας να τσακίσουμε τις φοβέρες και να αντεπιτεθούμε ενάντια στην κατάργηση της ζωής μας. Ενάντια στον Πτωχευτικό Κώδικα καλούμε κάθε εργαζόμενο-οφειλέτη, που κινδυνεύει, να χάσει το σπίτι του από στεγαστικό δάνειο, να έρθει σε επαφή με το Συνδικάτο μας, με το ΠΑΜΕ, να δώσουμε μάχη, για να μην χαθεί η κατοικία του. Ενάντια στις «εμπνεύσεις σοφών τύπου Πισσαρίδη», που προτείνουν αστική διαχείριση του πλούτου, που εμείς παράγουμε, να απαντήσουμε με οργανωμένο, ταξικό αγώνα, να μείνουν όλες τους οι «ιδέες» στα χαρτιά, να τις πάρουμε πίσω!

Εστίες υπερμετάδοσης οι χώροι δουλειάς, λόγω έλλειψης μέτρων προστασίας

Σήμερα είμαστε αντιμέτωποι με ένα σφοδρό δεύτερο επιδημικό κύμα, το οποίο ξεκίνησε στις αρχές του Αυγούστου. Σήμερα που μιλάμε, ο κυλιόμενος εβδομαδιαίος μέσος όρος των θανάτων αγγίζει τους 70 ημερησίως, ο δε κυλιόμενος μέσος όρος των ανθρώπων που βρίσκονται στις ΜΕΘ είναι στους 450 ημερησίως. Πρακτικά, το δεύτερο αυτό επιδημικό κύμα μετρά 14πλάσιους ημερησίως θανάτους και πενταπλάσια πίεση στο σύστημα Υγείας σε σχέση με το πρώτο επιδημικό κύμα. Άρα, μέσα σε λιγότερο από 3 μήνες, από την «covid free» Ελλάδα, «παραδεισένιο ταξιδιωτικό προορισμό», φτάσαμε σε αυτή την εφιαλτική εικόνα.

Το κεντρικό ερώτημα που τίθεται είναι: Πώς και γιατί φτάσαμε σε αυτή τη συνθήκη; Μας προκαλεί μεγάλη ανησυχία, σε ανθρώπους επιστήμονες που ασχολούμαστε με αυτό το φαινόμενο, η επιλεκτική τύφλωση της επιστημονικής κοινότητας και κυρίως της πολιτικής ηγεσίας, απέναντι στην εργασία, στους εργαζόμενους, σαν να είναι άφαντοι, σαν να μην υπάρχουν, σαν να μην τους ενδιαφέρει καθόλου η εξέλιξη της επιδημίας εκεί που οι άνθρωποι περνούν 8 με 12 ώρες της ζωής τους ημερησίως, δηλαδή στους τόπους δουλειάς, αλλά και στα μέσα που χρησιμοποιούν για τη μετάβασή τους σε αυτήν. Τόσο οι ερμηνείες τους για το πώς φτάσαμε ως εδώ, όσο και ο σχεδιασμός τους για το πώς θα προχωρήσουμε, δεν έχουν στο επίκεντρο τους εργαζόμενους, την εργασία, τη βασική δηλαδή ανθρώπινη δραστηριότητα.

Παρ' όλα αυτά, τα επιστημονικά δεδομένα και τα εμπειρικά δεδομένα που έρχονται απ' όλο τον κόσμο συνηγορούν ότι η κοινωνικοοικονομική θέση και το επάγγελμα αποτελούν βασικούς προσδιοριστές της επιδημίας, καθορίζουν δηλαδή την επιδημία, το πώς εξελίσσεται και ποιες είναι οι επιπτώσεις της. Θα φέρω ένα παράδειγμα εκεί που έχουμε και τα περισσότερα στοιχεία, το παράδειγμα της Αγγλίας και της Ουαλίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία της στατιστικής υπηρεσίας της Αγγλίας, μέχρι τις 25 Απρίλη, δηλαδή κατά τη διάρκεια του πρώτου επιδημικού κύματος, οι επαγγελματικές ομάδες με τον υψηλότερο κίνδυνο έκθεσης και θανάτου από κορονοϊό ήταν κατά σειρά: Πρώτον, ανειδίκευτοι εργάτες στο χώρο των κατασκευών, στη φύλαξη, στην καθαριότητα. Δεύτερον, βιομηχανικοί εργάτες. Και τρίτον, εργαζόμενοι στο λιανικό εμπόριο.

Οι τρεις αυτές ομάδες εργαζομένων, πριν το lockdown στην Αγγλία, είχαν 30% έως 100% υψηλότερη πιθανότητα θανάτου από Covid σε σχέση με τον γενικό πληθυσμό ηλικίας 20 έως 64 ετών. Πριν ένα μήνα δημοσιεύτηκε και νέα έκθεση της στατιστικής υπηρεσίας Αγγλίας, η οποία καλύπτει την περίοδο Απρίλη έως και Ιούνιο 2020, δηλαδή την περίοδο που η Αγγλία μπήκε σε lockdown, κλείνοντας τον τριτογενή τομέα. Σύμφωνα λοιπόν με τα στοιχεία, οι επαγγελματικές ομάδες με τον υψηλότερο κίνδυνο έκθεσης και θανάτου από Covid ήταν - κατά σειρά - οι εργαζόμενοι σε υπηρεσίες Υγείας και οι βιομηχανικοί εργάτες, σε ποσοστό 100% έως και 300% υψηλότερο σε σχέση με τον υπόλοιπο γενικό πληθυσμό. Το τίμημα δηλαδή το πληρώνουν οι ανειδίκευτοι εργάτες, οι βιομηχανικοί εργάτες και οι εργαζόμενοι στο λιανεμπόριο, ενώ με κλειστό τον τριτογενή τομέα, το τίμημα το πληρώνουν οι υγειονομικοί και οι βιομηχανικοί εργάτες.

Σημειωτέον, στην Αγγλία του πρώτου επιδημικού κύματος, τόσο κατά τη διάρκεια του lockdown όσο και πριν απ' αυτό, οι βιομηχανικοί εργάτες, η εργατική τάξη είχε κατά δύο φορές υψηλότερο κίνδυνο θανάτου από τους διευθυντές και τους εργοδότες.

Άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το Λέστερ, μια πόλη της κεντρικής Αγγλίας, με περίπου 700.000 κατοίκους, που φιλοξενεί μεγάλες βιομηχανίες

παραγωγής ρούχων στις οποίες εργάζονται οικονομικοί μετανάστες δεύτερης και τρίτης γενιάς. Η πόλη λόγω ανεξέλεγκτης έκρηξης κρουσμάτων τέθηκε σε καραντίνα μετά το τέλος του lockdown στη Μεγάλη Βρετανία, τέθηκε δηλαδή σε επιπλέον καραντίνα τον Ιούνιο του 2020. Τον Ιούλιο δημοσιεύτηκε μια έκθεση η οποία λέει το εξής: «Οι μεγάλες κλωστοϋφαντουργίες της πόλης παρέμειναν ανοιχτές κατά τη διάρκεια της καραντίνας, σε πολλές περιπτώσεις οι εργοδότες ζητούσαν από τους εργάτες να προσέλθουν στην εργασία τους ακόμα κι αν είχαν ήπια συμπτώματα, ύποπτα για Covid, ειδάλλως θα έχαναν την εργασία τους. Σε άλλες περιπτώσεις, σε εργάτες θετικούς στον Covid ζητήθηκε να έρθουν στη δουλειά με εντολή απευθείας από τους διευθυντές, τους ζητήθηκε δε να μην αποκαλύψουν τίποτα για τα αποτελέσματα των τεστ τους». Ο καπιταλισμός και η βαρβαρότητά του δεν είναι προνόμιο μιας χώρας, έχει διεθνή χαρακτηριστικά.

Πραγματικά στοιχεία για τα κρούσματα σε εργάτες στην Ελλάδα δεν έχουμε. Δεν δημοσιεύει ο ΕΟΔΥ, δεν το γνωρίζουμε. Δεν έχουμε καν στοιχεία για συρροές κρουσμάτων σε μεγάλους εργασιακούς χώρους. Από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και όχι από επίσημες καταγραφές ξέρουμε ότι τον Αύγουστο είχαμε συρροές κρουσμάτων σε βιομηχανία κρεάτων στην Καβάλα, σε βιομηχανία επεξεργασίας ελιάς στη Χαλκιδική. Τον Σεπτέμβριο είχαμε μεγάλες συρροές κρουσμάτων σε βιομηχανία ανακύκλωσης στην Αττική, σε βιομηχανίες επεξεργασίας τροφίμων σε Πιερία, Καστοριά, Ημαθία. Ξέρουμε επίσης ότι είχαμε μεγάλη συρροή κρουσμάτων σε εργάτες γης στο δήμο Ευρώτα, στη Σπάρτη. Τον Οκτώβριο μεγάλη συρροή - η οποία είχε και μεγάλη αντανάκλαση στην τοπική κοινωνία - σε κονσερβοποιία στη Σκύδρα, πολλαπλές συρροές κρουσμάτων σε βιομηχανίες στην Κόρινθο, στα Γιάννενα. Έφτασε δε ο γ.γ. Πολιτικής Προστασίας στις 10 Σεπτέμβριο να ομολογήσει ότι ο μεγαλύτερος αριθμός κρουσμάτων στην Ελλάδα είναι κρούσματα τα οποία διασπείρονται σε αυτούς που εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα. Πριν λίγες μέρες η γ.γ. Πολιτικής Προστασίας ομολόγησε ότι οι εξάρσεις της επιδημίας σε Κρήτη, Μεσσηνία, Φωκίδα πιθανά σχετίζονται με τη συγκομιδή της ελιάς, άρα με τους εργάτες γης στους συγκεκριμένους κλάδους της οικονομίας.

Οι συρροές επομένως που καταγράφηκαν στην Ελλάδα αφορούν κυρίως βιομηχανίες επεξεργασίας τροφίμων, ενώ έχουν καταγραφεί και συρροές σε εργάτες γης, οι οποίες ανακαλύφθηκαν κατά τύχη, συμπτωματικά. Οι συρροές αυτές δεν είναι ούτε η κορυφή του παγόβουνου, αν σκεφτεί κανείς για παράδειγμα ότι στη Γιούτα των ΗΠΑ, όπου καταγράφονται συρροές κρουσμάτων σε μεγάλους εργασιακούς χώρους, υπολογίζεται ότι το 20% των συρροών είναι στη βιομηχανία, το 15% στις κατασκευές και το 30% στο χονδρικό και λιανικό εμπόριο.

Η οποιαδήποτε επιδημία, λοιπόν, δεν έχει ταξικά ή γεωγραφικά σύνορα. Οι επιπτώσεις της όμως είναι ταξικές. Και δεν αναφέρομαι μόνο στις κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις, στο ποιος δηλαδή θα πληρώσει οικονομικά το βάρος της επιδημικής κρίσης. Αναφέρομαι και στις υγειονομικές επιπτώσεις, το ποιος δηλαδή θα «τραυματιστεί» περισσότερο απ' αυτή την επιδημία. Η πολιτική τους δεν είναι τυφλή στην εργασία, είναι ταξική, είναι συνειδητή και ταξική η επιλογή να λαμβάνουν αποφάσεις από την αρχή της επιδημίας μέχρι σήμερα υπέρ των δυνάμεων του κεφαλαίου, ώστε το βάρος αυτής της κρίσης - υγειονομικό, κοινωνικό, οικονομικό - να το πληρώσει ο λαός και όχι η εργοδοσία και το μεγάλο κεφάλαιο.

(Το κείμενο αποτελεί απόσπασμα από την τοποθέτηση του Ηλία Κονδύλη, αναπληρωτή καθηγητή στο Εργαστήριο Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, Γενικής Ιατρικής και Έρευνας Υπηρεσιών Υγείας του Τμήματος Ιατρικής του ΑΠΘ, στη διαδικτυακή εκδήλωση με θέμα «Πανδημία και εργοστάσια, μύθοι και πραγματικότητα», που έγινε την Κυριακή στη Θεσσαλονίκη, με πρωτοβουλία συνδικάτων της Κεντρικής Μακεδονίας)

Αναδημοσίευση από «Ριζοσπάστη», 24 Νοέμβρη 2020

Ενημερώσου από το blog του Σωματείου:
<http://panelladiki-enosi-lithografon.blogspot.com/>

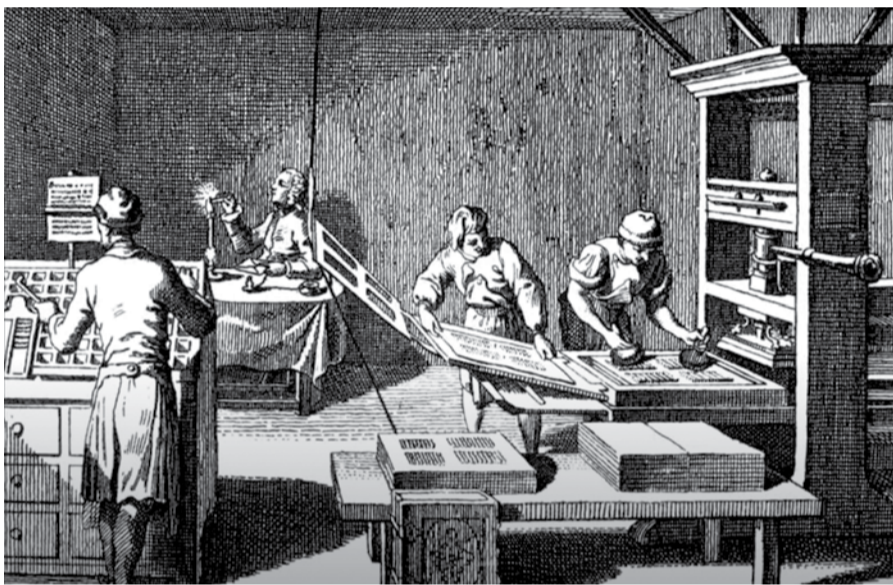
Οργανώσου στο Σωματείο Παλεψε για τα δικαιώματά σου

ΝΤΟΚΥΜΑΝΤΕΡ

Η ιστορία του Συνδικάτου μας

Ολόκληρη η ιστορία του Συνδικάτου Τύπου και Χάρτου είναι μία παρακαταθήκη, που δεν αρκεί μόνο να διασώσουμε. Είναι μία βάση με γερά θεμέλια, που πρέπει να αξιοποιήσουμε, να πάρουμε θάρρος από αυτήν και να την αναπτύξουμε ακόμη περισσότερο, με εμπιστοσύνη στη δύναμη μας. Μόνο εμείς, η εργατική τάξη, έχουμε το καθήκον και μπορούμε, να χτίσουμε έναν καλύτερο κόσμο για τις επόμενες γενιές. Τώρα, που η καπιταλιστική κρίση ξαναξεσπάει με λύσσα πάνω στην ζωή και στα κατακτημένα μας δικαιώματα, εμείς αντιστεκόμαστε μελετώντας ταυτόχρονα την ιστορική διαδρομή των αλύγιστων εργατών κι εργατριών του κλάδου μας. Έχει ιδιαίτερη σημασία, να δούμε και να αναλογιστούμε κάθε μία προηγούμενη, αντίξοχη συγκυρία, όπου οι συνάδελφοι κι οι συναδέλφισσες, η εργατική τάξη μαζί με τον λαό πάλευαν, πάλεψαν και παλεύουν. **Διότι τίποτα δεν χαρίζεται και όλα κατακτιούνται.**

Όταν σε έναν κόσμο, διαιρεμένο σε τάξεις, κάποιος προσπαθούν με νόμους, να «καταργήσουν» την ταξική πάλη, για να διαιωνίζεται η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, εμείς πρέπει, να ξαναβάλουμε μπροστά τα δικά μας συμφέροντα, των πολλών, που παράγουμε κάθε υλικό και ηθικό κέρδος των λίγων. Οι εργάτες και οι εργάτριες, όπως ακριβώς βάζουμε σε κίνηση τις μηχανές τους, έτσι μπορούμε, να βάλουμε σε κίνηση και την ανθρώπινη Ιστορία, ώστε να απαλλαγούμε οριστικά από τον κοινωνικό τους παρασιτισμό.

Ερευνώντας ιστορικές πηγές, σχετική βιβλιογραφία, δημοσιεύσεις εφημερίδων αλλά και το αρχαικό υλικό μας, δημιουργήσαμε με συναδέλφους του Συνδικάτου ένα 40λεπτο ντοκυμαντέρ, όπου καταγράφεται συνοπτικά το αξεχώριστο δέσιμο του σωματείου μας με την ιστορία του τόπου και του ελληνικού εργατικού κινήματος. Η πρώτη διεκδίκηση «Δώρου Πάσχα» το 1822, η πρώτη 24ωρη απεργία στη χώρα μας από τυπογράφους το 1826, η απαρχή της οργάνωσης σε σωματείο το 1882, η ξεκάθαρη εργατική του μορφή από το 1912, η συμμετοχή του κλάδου στις ορμητικές απεργίες του Μεσοπολέμου, που έφεραν κατακτήσεις (Εργατική Εστία,

8ωρο, Κυριακή αργία, Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας), η συμβολή των εργατών Τύπου-Χάρτου στην λαϊκή Αντίσταση 1940-49, η μηνιαία απεργία το 1945, η σθεναρή πρωτοπορία στα «πέτρινα χρόνια» της αστικής ανοικοδόμησης, η απεργία για το 7ωρο το 1964, οι ατρόμητες στάσεις εργασίας και απεργίες εν μέσω Χούντας, η δίμηνη απεργία-σταθμός το 1977, που έδωσε στον κλάδο το 5ήμερο/40ωρο/1 μήνα άδεια, η αταλάντευτη στάση των ταξικών συνδικαλιστών, που κράτησαν όρθιο το σωματείο μας την δεκαετία του 1980, ο αγώνας ενάντια στο Ασφαλιστικό το 2001, η αντίσταση στα Μνημόνια, η 10ήμερη απεργιακή νίκη των εργατών στο βαθυτυπείο «Αφοί Βλάχου» το 2019, συνολικά η πολύπλευρη παρουσία και δράση του Συνδικάτου Τύπου και Χάρτου.

Ο ατομικός δρόμος και η αδράνεια δεν φέρνουν λύσεις. Την λύση την δίνει ο αγώνας. Ο φόβος κι η απελπισία ξεπερνιούνται μόνο μέσα από την συλλογική οργάνωση. Τα φωτεινά παραδείγματα τα δίνει η ίδια η ιστορία της τάξης μας, ο μόνος φάρος της ελπίδας μας.

Δείτε το ντοκυμαντέρ του Συνδικάτου στο κανάλι μας, στο YouTube

Συνάδελφοι δείτε τα βίντεο και εγγραφείτε στο κανάλι του Συνδικάτου στο YouTube.

ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΤΥΠΟΥ ΧΑΡΤΟΥ
63 εγγεγραμμένοι

Μεταφορτώσεις ▶ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΟΛΩΝ

- «Η ιστορία του Συνδικάτου Τύπου και Χάρτου από το 486 προφίλ - πριν από 3 εβδομάδες»
- Συνδικάτο Τύπου και Χάρτου - Απεργία 26 Νοεμβρίου 2020 1:38 προφίλ - πριν από 3 εβδομάδες
- Συνδικάτο Τύπου και Χάρτου συλλαλητήριο 1ης Μάη 2020 1:7 κλ. προφίλ - πριν από 7 μήνες
- Συνδικάτο Τύπου Χάρτου 1η Μάη 2020 8:58 προφίλ - πριν από 7 μήνες

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΓΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΕΡΑΙΑΣ 32 - ΑΘΗΝΑ ΕΚΔΟΤΗΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΩΝ Έτος 2 - Αριθ. φύλλου 73 25 ΙΟΥΝΙΟΥ 1962 Τιμή φύλλου Δρχ. 2-=-

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΜΑΣ!

Το προσκλητήριο σάββατο των δύο συν-αφροσύνης Όμοσπονδών, που με ένοχες τις δυνάμεις μπροστά επικρατεί στον αγώνα για τη σωτηρία του ΤΑΤ και ΜΓΤ και την κατάρτιση του αντίστοιχου νόμου 4046, έγινε θετική ανταπόκριση στους εργαζόμενους στο χαρτί και το μέλλον και τους συναδέλφους μας που κατέβηκαν στην αθήνα και έβωσαν το αγωνιστικό παρόν στη μεγαλειώδη συγκέντρωση της 10ης Ιουλίου.

Όμως αγωνιστών ενθουσιασμό (επίσης) ή ελπίδα των εκπροσώπων των δύο Όμοσπονδιών όπως η συνεργασία τους καταλήξει σε ουσιαστική ένωση και άρνηση της υποταγής των δύο Όμοσπονδιών.

Επιμένει κι αδύναμοι οι εργαζόμενοι στο χαρτί και το μέλλον προσηλώνουν την ακόλητη απόφασή τους να αγωνισθούν για τον διαχωρισμό των νομίμων αντιπροσώπων μας στο Τα-ματείο και τη διαίσηση των προσπαθειών μας.

Η άμεση και άμεση αντίσταση των εργαζομένων στο χαρτί και το μέλλον και αποτελεί αίσθημα προετοιμασία προς τον κ. υπουργό της Εργασίας και την κυβέρνηση, που με τους παρόντες διαχωρισμούς των αντιπροσώπων φρεσών τους, επιδιώκουν να διαφρακούν ένα των έσων το Ταμείο μας και να το ρίξουν στον άντρο και εσθώκο στον κλάδο του ΙΚΑ. Η συγκέντρωση αυτή υπογραμμίζει την αμετάκλητη σφύραση ΟΛΩΝ των εργαζομένων στο χαρτί και το μέλλον και των συναδέλφων μας, να αναλάβουν αποκροσσία για την διακοπή των νομίμων αντιπροσώπων μας, την εξύπνωση και αίσθηση του ΤΑΤ και ΜΓΤ και την κατάρτιση του νόμου 4046 και φρεσύτερη επιτροπή κατά την διάρκεια της τελευταίας ένοχης απεργίας των εργατών Τύπου Αθηνών. Ο νόμος αυτός επι-καθίσταται ένας των εργαζομένων στο χαρτί και το μέλλον και οι συναδέλφους ΕΧΟΥΝ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΩΝ ΤΟΥΣ ΝΟΜΙΜΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΕΞΥΓΙΑΝΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΙΣΙΩΣΟΥ ΤΟ ΜΟ-ναρχία και οι εργαζόμενοι στο χαρτί και το μέλλον και οι συναδέλφους μας (επίσης) για μια δίκαιη φορέ από τους άποιοις εν εργα-τική βίωσή μας και παραβίβων φύρατα τα νόμιμα δικαιώματά μας ότι οι εργαζόμενοι στο χαρτί και το μέλλον και οι συναδέλφους ΕΧΟΥΝ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΩΝ ΤΟΥΣ ΝΟΜΙΜΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΕΞΥΓΙΑΝΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΙΣΙΩΣΟΥ ΤΟ ΜΟ-

Εορτασμοί για την επέτειο της 17 Νοέμβρη

επίδειξη αυταρχισμού από την Κυβέρνηση

Καταγγέλλουμε και καταδικάζουμε την «επίδειξη δύναμης» σε όλη την χώρα από την κυβέρνηση ΝΔ απέναντι σε όσους, κάνοντας το αυτονόητο σε συνθήκες πανδημίας, δηλαδή τηρώντας όλα τα απαιτούμενα μέτρα ατομικής και κοινωνικής προστασίας της Δημόσιας Υγείας, αφήφισαν τις απαγορεύσεις και τόλμησαν οι «τάχα ανεύθυνοι», να τιμήσουν την εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Καταδικάζουμε την ωμή και κτηνώδη «επίδειξη δύναμης» απέναντι σε όσους θα πορεύονταν προς την αμερικανική πρεσβεία εκφράζοντας τον γνήσιο αντι-ιμπεριαλισμό κι απέχθεια του εργαζόμενου ελληνικού λαού κόντρα στην υποδούλωση καθενός λαού και καθενός ανθρώπου στους ντόπιους ή ξένους Καπιταλιστές εκμεταλλευτές του, που καθημερινά τον ακρωτηριάζουν, ώστε «να σωθεί η οικονομία» και που τώρα, με πρόσχημα την πανδημία, του πετσοκόβουν την ελευθερία δράσης, δήθεν «για να σωθεί η ανθρώπινη υγεία».

Όλ'αυτά δείχνουν ξεκάθαρα, πως αντίπαλος δεν είναι ο κορωνοϊός, μα ο «εχθρός λαός».

Εάν η κυβέρνηση ΝΔ έδειχνε την ανάλογη «πυγμή κι αποφασιστικότητα» απέναντι στον εχθρικό κορωνοϊό κι όχι σε «συναθροίσεις ανθρώπων», όπως γενικά τις τσουβαλιάζει, δηλαδή με άμεση επιστημονική αντιμετώπιση και με πολιτική επιλογή-πρακτική απέναντι σε όλα τα επίπεδα της Δημόσιας Υγείας, που είναι άλλωστε και συνταγματικό της καθήκον, τότε δεν θα είχαμε ούτε έξαρση κρουσμάτων, ούτε περισσότερους νεκρούς.

Κατά τα λεγόμενα βουλευτή της ΝΔ, οι 1500 του ΚΚΕ ήταν «επίδοχοι δολοφόνοι». Μήπως είναι «επίδοχοι δολοφόνοι» και οι 40-50 εργάτες, που συνωστίζονται κατά χιλιάδες σε κάθε δρομολόγιο των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς, για να πάνε για μεροκάματο;

Μας λένε ψέμματα... Δεν θα τους περάσει!

Χρησιμοποιούν την πανδημία, για να περάσουν στα μουλωχτά κάθε τί, που θα διαιωνίσει την υπαρκτή εκμετάλλευση, το καθημερινό μας σβέρκωμα. Απαγόρευση της εγγραφής σε σωματείο, απαγόρευση της ταξικής πάλης με νόμους, απαγόρευση της ίδιας της υγείας του λαού, μπλοκάρισμα της δωρεάν Υγείας για χάρη της εμπορευματοποίησης της,

Η λύση δεν βρίσκεται από αντιπαραθέσεις σε τηλεοπτικά κανάλια, η λύση βρίσκεται στην οργάνωση των εργατών σε κάθε χώρο δουλειάς, στην οργάνωση στο ταξικό τους συνδικάτο.

Δίκη Χρυσής Αυγής

οι Ναζί στην Φυλακή

Στα 7 χρόνια από τη δολοφονία του αντιφασίστα μουσικού Παύλου Φύσσα από τη Χρυσή Αυγή και λίγες μέρες πριν την ανακοίνωση της απόφασης της δίκης της ναζιστικής - εγκληματικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής, ένα είναι το μήνυμα που πρέπει να φτάσει παντού:

Δεν ξεχνάμε! Το φασισμό και το σύστημα που τον γεννά πολεμάμε!

Από την πολύχρονη δίκη, για την καθυστέρηση της οποίας υπάρχουν σοβαρές κυβερνητικές ευθύνες, αναδείχτηκαν με αναμφισβήτητο τρόπο, τόσο από τους δεκάδες μάρτυρες κατηγορίας όσο και από τα χιλιάδες έγγραφα, φωτογραφίες, βίντεο, ηχητικά κ.λπ., η ναζιστική ιδεολογία της Χρυσής Αυγής, ως κίνητρο της εγκληματικής δράσης της, αλλά και ο ίδιος ο εγκληματικός χαρακτήρας της, καθώς και η ευθύνη της ηγεσίας της. Αλλωστε, η Χρυσή Αυγή, ως γνήσια ναζιστική οργάνωση, έχει στο DNA της, όπως έχει αποδειχτεί και ιστορικά, την οργανωμένη και μαζική εγκληματική δράση, για την οποία προϋπόθεση είναι η τυφλή υπακοή στον αρχηγό. Είναι αυτή η ιδεολογία που σπλίζει το χέρι των φασιστών να επιτίθενται με μίσος και να δολοφονούν μετανάστες, αντιφασίστες, πρωτοπόρους συνδικαλιστές, κομμουνιστές.

Παράλληλα, αποκαλύφθηκαν - σε σημαντικό βαθμό - οι σχέσεις της Χρυσής Αυγής με τμήματα του κρατικού μηχανισμού και της εργοδοσίας. Χαρακτηριστικά παραδείγματα, ο ανεκτικός έως προκλητικός ρόλος αστυνομικών στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα ή η συμπόρευση της Χρυσής Αυγής με τους εργολάβους και τους εφοπλιστές στη Ζώνη του Περάματος για το χτύπημα του ταξικού σωματείου και του ΠΑΜΕ.

Όλα αυτά αναδείχτηκαν, καταγράφηκαν και δημοσιοποιήθηκαν. Γι' αυτό ο λαός, η νεολαία και βεβαίως τα θύματα της εγκληματικής - ναζιστικής

οργάνωσης απαιτούν την παραδειγματική τιμωρία της από το δικαστήριο. Να ολοκληρωθεί η δίκη με τους ναζιστές - εγκληματίες της Χρυσής Αυγής στη φυλακή!

Κανένας πλέον, μετά και από αυτή τη δίκη, δεν μπορεί να ισχυριστεί βάσιμα, ότι δεν ξέρεi τί πραγματικά σημαίνει Χρυσή Αυγή, τι σημαίνει φασισμός, ρατσισμός και εθνικισμός.

Κανένας εφησυχασμός δεν δικαιολογείται. Ιδιαίτερα σήμερα, που εντείνονται η κρατική καταστολή, όπως με τον νέο νόμο για τις διαδηλώσεις, η επίθεση στο εργατικό κίνημα και το απεργιακό δικαίωμα, η απάνθρωπη πολιτική απέναντι σε πρόσφυγες και μετανάστες και ιδίως ο αντικομμουνισμός που γίνεται επίσημη ιδεολογία της ΕΕ, όλα αυτά δηλαδή που λιπαίνουν το έδαφος για την ανάπτυξη του φασισμού.

Το Συνδικάτο θα συνεχίσει να παλεύει και να πρωτοστατεί στον αγώνα για την απομόνωση της Χρυσής Αυγής και των άλλων φασιστοειδών, με όποιο όνομα κι αν εμφανίζονται ή μεταλλάσσονται, παντού, στους χώρους δουλειάς και εκπαίδευσης, στις εργατικές - λαϊκές συνοικίες, στην πάλη για τις σύγχρονες ανάγκες και τα δικαιώματα των εργαζομένων και της νεολαίας. Ο φασισμός ανήκει εκεί που ανήκει και η μήτρα που τον γεννά και τον θρέφει: Στον σκουπιδοτενεκέ της Ιστορίας.

Το χρέος κάθε λαϊκού ανθρώπου απέναντι στον Π. Φύσσα και σε όλα τα θύματα της ναζιστικής βίας το περιγράφουν οι στίχοι:

«Τον φασισμό βαθιά κατάλαβέ τον. Δεν θα πεθάνει μόνος. Τσάκισέ τον!».

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

2021

Το αστικό κράτος θα συνεχίσει και τον επόμενο χρόνο στην ίδια ρότα, δηλαδή στη φορολογική αφαίμαξη και καταλήστευση του εργατικού και λαϊκού εισοδήματος, στην περικοπή αναγκών δημοσίων δαπανών και επιδοτήσεων, όπως και σε δραστική μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, με καταστροφικές συνέπειες στα αποθεματικά των ταμείων και στο Ασφαλιστικό σύστημα, που σταδιακά ιδιωτικοποιείται πλήρως. Αντίθετα, ενισχύονται κι άλλο, από τον ιδρώτα και τις θυσίες των εξαθλιωμένων εργαζόμενων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, μεγαλύτερες πολεμικές δαπάνες-προετοιμασίες ως «αμυντικό κονδύλι» κι επίσης στηρίζεται ξεδιάντροπα το ντόπιο, αλλά και το ξένο Κεφάλαιο, ώστε να ανακάμψει στην δική του ανταγωνιστική κρίση, για να φέρει τάχα την «ανάπτυξη», δηλαδή την μαύρη απελπισία των εργατών και του λαού, που παράγουμε κάθε κοινωνικό πλούτο.

Χαρακτηριστικό δείγμα «γραφής-διαχείρισης» της συνεχιζόμενης καπιταλιστικής κρίσης είναι το γεγονός, πως ο κορωνοϊός αξιοποιείται ως καταλύτης εν μέσω πανδημίας και «υγειονομικού πολέμου» κι έτσι η κρα-

τική δαπάνη για το σύστημα της Δημόσιας Υγείας τον επόμενο χρόνο θα είναι μειωμένη κι άλλο, κατά 572 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2020, προ κορωνοϊού. Αυτό σημαίνει μειωμένη προστασία της Υγείας συνολικά, όπως και μειωμένη κρατική ευθύνη απέναντι στις συνεχιζόμενες εγκληματικές ελλείψεις όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων. Οι διάφορες κοκκορομαχίες των αστικών κομμάτων δεν είναι παρά μία επικίνδυνη «κολοκυθιά», που παίζουν στη Βουλή και στα ΜΜΕ εις βάρος μας. Το περίφημο ευρωπαϊκό «Ταμείο Ανάκαμψης» δεν είναι άλλο, παρά οι θυσίες των ευρωπαϊκών λαών, που η ιμπεριαλιστική Ε.Ε. χρησιμοποιεί, αδιαφορώντας για τις αυξημένες λαϊκές ανάγκες και προσφέροντας τις όλες στον βωμό του καπιταλιστικού κέρδους και των επιχειρηματικών ομίλων.

Στο στόχαστρο του αστικού κράτους και των κυβερνήσεων του Κεφαλαίου βρισκόμαστε ξανά εμείς κι οι οικογένειες μας, η ίδια μας η ζωή. **Αντί όμως να απελπιζόμαστε ή να ελπίζουμε σε κάτι ελάχιστο από τα ψέματά τους, είναι η ώρα να βάλουμε μπροστά τα δικά μας συμφέροντα και με οργανωμένο αγώνα να διεκδικήσουμε καλύτερο μέλλον.**

Όργιο τρομοκράτησης απέναντι στους μαθητές

Ξεπέρασε κάθε όριο η προσπάθεια καταστολής του αγώνα των μαθητών όταν διεκδίκησαν το δικαίωμά τους, να κάνουν μάθημα σε ανοιχτά και ασφαλή σχολεία. Το όργιο τρομοκράτησης τους, που ξετυλίχτηκε πολύμορφα όλο αυτό το διάστημα, συνεχίστηκε με τη σύλληψη, στις 15/10 και την κράτηση τους σα να ήταν επικίνδυνοι εγκληματίες, μαθητών, που συμμετείχαν στο μεγάλο συλλαλητήριο μαθητών και εργαζομένων στην Αθήνα.

Η προσαγωγή τους «στο σωρό» ήρθε μετά τα χημικά στις μαθητικές κινητοποιήσεις, τους εισαγγελείς, αστυνομία και «αγανακτισμένους γονείς» έξω από τα σχολεία, την κατασκευοφάντηση του αγώνα τους, τα μέτρα της κυβέρνησης για απουσίες στους καταληψίες, τους εκτεταμένους ελέγχους σε τσάντες και τσέπες μαθητών που έφταναν στα Προπύλαια για να συμμετάσχουν στο συλλαλητήριο.

Αρχικά, έγινε γνωστή η κράτηση 14χρονου μαθητή του 7ου Γυμνασίου Χαλανδρίου.

Την άμεση σύγκληση του Δημοτικού Συμβουλίου του δήμου Χαλανδρίου ζήτησε η παράταξη της «Λαϊκής Συσπείρωσης» μόλις ενημερώθηκε για την κράτηση του μαθητή.

Στο μεταξύ, έγινε γνωστό πως κρατούνταν άλλοι τέσσερις μαθητές, δύο από το ΕΠΑΛ Ιλίου, ένας από το 59ο Γυμνάσιο Αθηνών και ένας από τη Σιβιτανίδειο.

Μαθητές, γονείς, εκπαιδευτικοί και άλλοι φορείς βρέθηκαν στις 19/10 έξω από το κτίριο 9 των δικαστηρίων, όπου απολογούνταν οι μαθητές. Από εκεί κατήγγειλαν το όργιο τρομοκρατίας, το οποίο βάζει στο στόχαστρο τον αγώνα που δίνουν εδώ και ένα μήνα για το δικαίωμα να κάνουν μάθημα σε σχολεία ασφαλή, και τη στάση της κυβέρνησης, η οποία δεν δίνει απαντήσεις και λύσεις στα δίκαια αιτήματά τους. Απαίτησαν να απελευθερωθούν άμεσα τα παιδιά και να αποσυρθούν οι κατηγορίες, δηλώνοντας ότι η προσπάθεια τρομοκράτησης δεν θα περάσει και ότι ο αγώνας τους είναι δίκαιος, ενώ συμμαθητές από τα σχολεία των συλληφθέντων εξέφραζαν την αλληλεγγύη τους.

Οι συγκεντρωμένοι υποδέχτηκαν με χειροκροτήματα και συνθήματα τους μαθητές, που αφήθηκαν ελεύθεροι χωρίς περιοριστικούς όρους. Στον 14χρονο μαθητή που κατηγορείται για κακούργημα επιβλήθηκε το σύνθημα μέτρο της επιμέλειας. Σημειωτέον, παρόλο που οι υπόλοιποι τέσσερις κατηγορούνταν για πλημμελήματα, όπως διατάραξη κοινής ειρήνης, η κράτηση και των πέντε έγινε αφού πρώτα η υπόθεση έγινε ενιαία από τον εισαγγελέα. Παρ' όλα αυτά, δεν υπάρχει προφυλάκιση σε κανένα στάδιο για ανήλικους, και μάλιστα κάτω των 15 ετών, για τέτοιου είδους κατηγορίες. Να σημειωθεί επίσης ότι τη μέρα της σύλληψής τους οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα με χειροπέδες. Η υπόθεση έχει παραπεμφθεί σε δικαστικό συμβούλιο για να αποφασίσει πότε θα οριστεί δικάσιμος.

Ανησυχία από την έξαρση των κρουσμάτων σε επιχειρήσεις του κλάδου.

Τα δεκάδες κρούσματα μεταξύ εργαζόμενων σε χώρους εργασίας του κλάδου επιβεβαιώνουν τις καταγγελίες μας ότι τα εργοστάσια, με ευθύνη της κυβέρνησης και των εργοδοτών, μετατρέπονται σε εστίες διασποράς της πανδημίας. Το χρονικό διάστημα Νοέμβρη- Δεκέμβρη το Συνδικάτο έκανε παρεμβάσεις στο υπουργείο και σε εργοδότες για να παρθούν ουσιαστικά μέτρα στήριξης της υγείας και των δικαιωμάτων των εργαζόμενων. Σε πολλές περιπτώσεις καταφέραμε η εργοδοσία να πάρει κάποια στοιχειώδη μέτρα που όμως από μόνα τους δεν αρκούν αν δεν συνδυαστούν με ελέγχους και ενίσχυση του συστήματος υγείας. Σε πολλές περιπτώσεις η λογική της «ατομικής ευθύνης» που χρησιμοποιεί κυβέρνηση και εργοδοσία εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους για την υγεία των εργαζόμενων. Χαρακτηριστικές είναι οι καταγγελίες εργαζόμενων που αναγκάζονται από τους εργοδότες να πάνε για δουλειά

ακόμα και όταν ενημέρωναν ότι έχουν κάποια συμπτώματα ή οι «παροτρύνσεις» εργοδοτών να πάνε να κάνουν τεστ όσοι εργαζόμενοι δεν νοιώθουν καλά! Όμως υπάρχουν και περιπτώσεις επιχειρήσεων που προσπαθούν να κρύψουν τα κρούσματα και δεν μπαίνουν στο κόπο να απαντήσουν στις επιστολές του Συνδικάτου, όπως η εργοδοσία της επιχείρησης “Dimex”.

Ακόμα οι σοβαρές ευθύνες της κυβέρνησης και της εργοδοτικής αυθαιρεσίας αναδεικνύονται από τα σοβαρά προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί στις εργατικές οικογένειες από το κλείσιμο των σχολείων. Μητέρες εργαζόμενες που ζητάνε άδεια ειδικού σκοπού για να μπορέσουν να μείνουν σπίτι με τα παιδιά τους πιέζονται από εργοδότες να συνεχίσουν να πηγαίνουν για δουλειά...!!

ΜΕΓΑ

Η εργοδοσία της επιχείρησης «ΜΕΓΑ» συνεχίζει την προσπάθειά της να παρεμποδίζει την συνδικαλιστική δράση. Αυτή τη φορά με δικαιολογία την πανδημία επιχείρησε να εμποδίσει συνδικαλιστές που τηρώντας όλα τα απαραίτητα μέτρα, ενημέρωναν τους εργαζόμενους με την ανακοίνωση του Συνδικάτου έξω από την πύλη του εργοστασίου. Δεν φτάνει που η εταιρεία έχει αυξήσει την παραγωγή, που αγοράζει νέες μηχανές, που αυξάνει χρόνο το χρόνο την κερδοφορία της με τον ιδρώτα των εργαζόμενων, που από την εργασία τους μπορεί ο επιχειρηματίας να επιδεικνύει το κοινωνικό του πρόσωπο με τις διαφημισμένες «δωρεές» του, με ξένα «κόλλυβα» σε νοσοκομεία και σχολεία.

Δεν φτάνει που η εταιρεία αρνείται να συναντηθεί με το Συνδικάτο που επανειλημμένα ζητάμε για να συζητήσουμε την μετατροπή των συμβάσεων εργασίας από ορισμένου χρόνου σε αορίστου και να σταματήσει να κρατάει σε ομηρία τους συμβασιούχους συναδέλφους και συναδέλφισσες που κάθε 3 μήνες τους αλλάζει σαν τα πουκάμισα, όπως και να υπογράψει επιχειρησιακή σύμβαση που θα κατοχυρώνει μισθούς και ειδικότητες. Δεν φτάνει που με ευθύνη κυβέρνησης και εργοδοσίας οι χώροι δουλειάς ιδιαίτερα οι ΜΕΓΑλοι έχουν μετατραπεί σε εστίες υπερμετάδοσης του ιού, δεν φτάνει που επιχειρηματίες και κυβέρνηση βρήκαν ευκαιρία την πανδημία για να τσακίσουν τα όποια εναπομείναντα εργατικά δικαιώματα. Δεν φτάνει που η εταιρεία «μαρκάριε» με χρωματιστά βραχιόλια ανά τμήμα τους εργαζόμενους, δεν φτάνει που η εργοδοσία καλλιεργεί τον κοινωνικό αυτοματισμό και τον ανταγωνισμό

ανάμεσα στους εργαζόμενους με σκοπό την αύξηση της παραγωγικότητας, κάτι που σημαίνει ένταση της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης και την εντατικοποίηση της εργασίας με στόχο να μεγαλώσει κι άλλο η κερδοφορία της εταιρείας και αποτέλεσμα αύξηση των εργατικών ατυχημάτων.

Δεν φτάνουν όλα τα παραπάνω αλλά κυβέρνηση και ΜΕΓΑλοεργοδοσία θέλουν να επιβάλουν σιγή νεκροταφείου μέσα και έξω από τα εργοστάσια, θέλουν να βάλουν σε καραντίνα μαζί με τις εργατικές ανάγκες και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες.

Είναι βαθιά νυχτωμένοι αν πιστεύουν κυβέρνηση και εργοδότες ότι θα ξεμπλέξουν εύκολα με το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Καλούμε τους εργαζόμενους στην επιχείρηση ΜΕΓΑ σε οργάνωση στο Συνδικάτο τους, να διεκδικήσουμε από κοινού σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους, υπογραφή επιχειρησιακής σύμβασης με ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς, ειδικότητες, μέτρα προστασίας της υγείας και της ασφάλειας στην εταιρεία, να υπερασπιστούν το Συνδικάτο τους που διαχρονικά βρίσκεται δίπλα στους εργαζόμενους, που αντιλαμβάνεται τις αγωνίες και τα βάσανα των συναδέλφων, το Συνδικάτο Τύπου και Χάρτου θα συνεχίσουμε αταλάντευτα να υπερασπιζόμαστε τα εργατικά δικαιώματα και ανάγκες, θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε μαζί με όλους τους εργαζόμενους ζωή και εργασία με βάση τις εργατικές ανάγκες και όχι ότι βολεύει το μεγάλο κεφάλαιο.

Mirela Rista / Alta Grafico

Δεν λείπουν οι απειλές προς το Συνδικάτο από εργοδότες, όπως από την ιδιοκτήτρια της επιχείρησης “New Start” στη Βάρη, **Rista p. Mirela**, η οποία ενώ συνεχίζει, να παραβιάζει την εργοδοτική νομοθεσία -και παρά την επιβολή διοικητικών προστίμων από την Επιθεώρηση Εργασίας, που εξακρίβωσε τις καταγγελίες του Συνδικάτου σε 3 ελέγχους που έκανε, με τον τελευταίο στις 9 Σεπτέμβρη 2020- έστειλε εξώδικο στο Συνδικάτο με σκοπό να μας φοβερήσει και να σταματήσουμε

να στηρίζουμε τους συναδέλφους, που αντιμετωπίζουν την εργοδοτική τρομοκρατία. Βέβαια είναι βαθιά νυχτωμένοι επιχειρηματίες και το κράτος τους, αν νομίζουν ότι το Συνδικάτο θα αναστείλει έστω και για μια στιγμή την δράση του και ότι θα σταματήσουμε να βοηθάμε τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες του κλάδου να αντιμετωπίσουν την ανήθικη συμπεριφορά κάποιων εργοδοτών, που επιστρατεύουν βρισιές και απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς, όπως στην “Alta Grafico”.

BEST PACKAGING SOLUTION M. ΕΠΕ

Στις 19 Οκτώβρη 2020 είχαν βρεθεί, σύμφωνα με πληροφορίες από εργαζόμενους στην επιχείρηση, 8 εργαζόμενοι θετικοί από τους 15 που είχαν κάνει τεστ ενώ αναμένονταν τα αποτελέσματα και για τους υπόλοιπους 20 συναδέλφους. Το ανησυχητικό και επικίνδυνο για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζόμενων ήταν και παραμένει το γεγονός, ότι στη συγκεκριμένη εταιρεία εργάζονται συναδέλφοι, που κάθε βράδυ πη-

γαινοέρχονται από διάφορα τυπογραφεία στο κτίριο της εταιρείας στο Κορωπί για την συσκευασία- σακουλοποίηση των εφημερίδων, η μεγάλη πλειοψηφία τους είναι συμβασιούχοι, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το κίνδυνο εξάπλωσης και σε άλλους χώρους του κλάδου και κύρια για τις επιπτώσεις στα δικαιώματα των συναδέλφων.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΡΚΟ

Το Συνδικάτο Τύπου και Χάρτου εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους συναδέλφους της ΛΑΡΚΟ και χαιρετίζουμε τον διαρκή αγώνα τους .

Ο ορυκτός πλούτος της χώρας, το παραγόμενο σιδηρομετάλλευμα, η ίδια η ΛΑΡΚΟ, είναι Δημόσια και Λαϊκή περιουσία κι όχι το «ξέφραγο αμπέλι», όπου κράτος και ιδιωτικά συμφέροντα θα μπουνέ, για να κάνουνε κουμάντο με το στανιό επικαλούμενοι την καπιταλιστική κρίση, που δεν την προκαλεί ο εργαζόμενος λαός.

Για τη διαχρονική απαξίωση της ΛΑΡΚΟ ευθύνονται αποκλειστικά τόσο οι ιδιώτες ιδιοκτήτες της, όσο και το κράτος, η ΔΕΗ κι οι τράπεζες, που την ανέλαβαν μετά, για να αποπληρωθούν ρεύμα και θαλασσοδάνεια. Δεν ευθύνονται οι εργάτες και οι μισθοί τους, ούτε οι σκοτωμένοι ή σακατεμένοι συνάδελφοι τους. Αντιθέτως οι εργάτες ήταν, που παρήγαγαν για δεκαετίες τα κέρδη και πλήρωσαν στο ακέραιο όλα τα σπασμένα της εταιρείας με τον ιδρώτα, το αίμα και με την ίδια τους την ζωή.

Συμπαραστεκόμαστε στον δίκαιο αγώνα των συναδέλφων στη ΛΑΡΚΟ, που αφορά όλους μας. Είναι πρώτα απ’όλα ο κοινός αγώνας ενάντια στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, στο σύγχρονο δουλεμπόριο, στην κρίση, στην ανεργία, ενάντια στην απαξίωση της ίδιας της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και εργασίας.

Απαιτούμε μαζί τους, να διασφαλιστεί άμεσα η ενιαία λειτουργία της ΛΑΡΚΟ και των υποδομών της σε όλη την χώρα, να διασφαλιστούν με ευθύνη του κράτους όλες οι θέσεις εργασίας και κάθε κατακτημένο δικαίωμα των εργαζομένων, να ισχύσουν οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, να καταργηθεί άμεσα η λειτουργία κάθε δουλεμπορικού γραφείου ενοικίασης εργαζομένων, να σταματήσουν τώρα όλες οι απολύσεις στη ΛΑΡΚΟ. Κανένας έξω από εργοστάσιο, μεταλλεία και γραφεία! Η ΝΔ δεν «λύνει προβλήματα», αλλά αντίθετα δημιουργεί καινούργια εις βάρος του λαού και των εργαζομένων θέλοντας να δωρίσει την ΛΑΡΚΟ σε ιδιώτες, απολύοντας εργαζόμενους κι οδηγώντας ολόκληρες περιοχές σε μαρασμό. Ο υπομονετικός κι επίμονος αγώνας των εργατών όμως, που συσπειρωμένοι στο ταξικό κλαδικό τους Συνδικάτο Μετάλλου Ν. Φθιώτιδας ορθώνουν πλέον πιο αποφασιστικά το μπόι τους, έχει θετικά αποτελέσματα. Η «τετελεσμένη» ιδιωτικοποίηση της ΛΑΡΚΟ για τον Γενάρη του 2021 αναβλήθηκε από την κυβέρνηση, που αναδιπλώνεται στο «βλέποντας και κάνοντας», υπολογίζοντας την οργάνωση των εργατών της ΛΑΡΚΟ. Χαιρετίζουμε και συμπαραστεκόμαστε στον αγώνα των συναδέλφων, στο επόμενο δύσκολο διάστημα.

«Εργάτες ενωμένοι, ποτέ νικημένοι».